

การเปรียบเทียบและแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด ของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Comparison and Trend of Administration for Dissemination Promotion of Drug Laws
of the Bangkok Metropolitan Authority according to the Sufficiency Economy Philosophy

รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) ศึกษาแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ (3) เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ได้ค่า IOC ที่ระดับ 0.93 และหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ได้ค่าที่ระดับ 0.91 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขต 4 เขต ได้แก่ บางกอกน้อย สวนหลวง วังทองหลาง และหลักสี่ รวม 1,112 คน จำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาได้ 894 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบตารางวิเคราะห์ประกอบคำบรรยาย สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า (1) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่สำคัญ คือ เพศชายกับเพศหญิงมีความเห็นต่อการบริหารจัดการเพื่อเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดไม่แตกต่างกัน (2) แนวโน้มการบริหารจัดการที่สำคัญคือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่าในปัจจุบัน และ (3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ กรุงเทพมหานครควรเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดกับประชาชน โดยไม่จำเป็นต้องเน้นเพศใดเป็นพิเศษ เนื่องจากทั้งชายและหญิงรับและเข้าใจกฎหมายยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ในเวลาเดียวกัน กรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้น โดยทำการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำสำคัญ : การเปรียบเทียบ แนวโน้ม การบริหารจัดการ การส่งเสริม การเผยแพร่กฎหมายเสพติด
กรุงเทพมหานคร ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The objectives of this study were to (1) examine comparison of administration for dissemination promotion of drug laws of the Bangkok Metropolitan Authority according to the Sufficiency Economy Philosophy, (2) examine trend of administration for dissemination promotion of drug laws of the Bangkok Metropolitan Authority according to the Sufficiency Economy Philosophy, and (3) make administrative suggestion of dissemination promotion of drug laws of the Bangkok Metropolitan Authority according to the Sufficiency Economy Philosophy.

This study was a survey research using questionnaires that had passed pretesting with validity check of IOC at 0.93 level and reliability check at 0.92 level. Sampling survey was people residing in areas of 4 District Offices: Bangkoknoi, Suanluang, Wongthonglang, and Laksi, at the total of 1,112. This amount calculated sampling by using Taro Yamane Formula. 894 sets of completed questionnaires were returned, representing 80.40% of the total sampling. Data analysis and presentation was contingency analysis with descriptive analysis. Analysis Statistics applied were mean, standard deviation, and t-test.

The study results revealed that (1) the major comparison of administration was both male and female opinions on the dissemination promotion of drug laws were indifferent; (2) the major trend of administration was the higher future trend of administrative efficiency, for dissemination promotion of drug laws of the Bangkok Metropolitan Authority according to the Sufficiency Economy Philosophy, than the present; and (3) the major suggestion of administration was the Bangkok Metropolitan Authority should disseminate drug laws to people without specially sex consideration. This was due to the indifferent acceptance and understanding of drug laws by both male and female. By the same time, the Bangkok Metropolitan Authority should give significance to the increase of administrative efficiency for dissemination promotion of drug laws according to the Sufficiency Economy Philosophy by training all personnel at all levels concentrating on the Sufficiency Economy Philosophy.

Keywords: Comparison, Trend, Administration, Promotion, Dissemination of Drug Laws, the Bangkok Metropolitan Authority, the Sufficiency Economy Philosophy

บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 102 ตอนที่ 115 ฉบับพิเศษ หน้า 1 วันที่ 31 สิงหาคม 2528) กรุงเทพมหานครยังเป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นศูนย์กลางของการบริหารจัดการ การเมือง การปกครอง การเงิน การพาณิชย์ การธนาคาร การคมนาคมขนส่ง การศึกษา และการสื่อสาร เป็นต้น รวมทั้งเป็นมหานครที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศ กรุงเทพมหานครมีพื้นที่ทั้งหมด 1,568.737 ตารางกิโลเมตร มีประชากรตามทะเบียนราษฎรในสำนักงานเขต 50 เขต จำนวน 5,673,560 คน (ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555)

กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหลายฉบับ อำนาจหน้าที่ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดได้บัญญัติในกฎหมายสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 89 บัญญัติไว้ว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องดังต่อไปนี้ (1) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร (2) การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (3) การสาธารณสุข และการรักษาพยาบาล และ (4) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ในเวลาเดียวกัน พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 18 กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 และมาตรา 17 โดยอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด ที่สำคัญเช่น (1) การสาธารณสุข และการรักษาพยาบาล (2) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย (3) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (4) การจัดให้มีโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (5) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อย (6) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และ (7) การจัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น เป็นต้น

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว กรุงเทพมหานครจึงมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ซึ่งรวมทั้งการเผยแพร่กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน บูรณาการ แผนงาน/โครงการ และงบประมาณ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนงานและโครงการด้านการป้องกันและบำบัดการ ติดยาเสพติด การป้องกัน การติดยาเสพติด การให้บริการด้านการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การศึกษา ค้นคว้า เพื่อพัฒนารูปแบบและวิธีการป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การประสานความร่วมมือ

และบูรณาการ การทำงานร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่รับผิดชอบงานด้านยาเสพติด การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติดและผู้ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น นอกจากนี้สำนักงานป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ดังกล่าวนี้แล้ว กรุงเทพมหานครยังมีหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ที่สำคัญคือ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร (ศอ.ปส.กทม.) และศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเขต (ศป.ปส.เขต) ประกอบกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมทั้งการเผยแพร่กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ผลต้องอาศัยมาตรการทางกฎหมายเพื่อนำไปสู่การบังคับใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2552), “รวมกฎหมายยาเสพติด พร้อมด้วยกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง” (พิมพ์ครั้งที่ 11, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด)

สำหรับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดที่ควรได้รับการเผยแพร่ที่สำคัญ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551-2554 กฎหมายคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ (พ.ศ. 2535-2554) กฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ (พ.ศ. 2535-2554) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นต้น ทั้งนี้ ลักษณะของการเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานคร เช่น ประชาสัมพันธ์ หรือสร้างความรู้เข้าใจต่อประชาชนให้เข้าใจถึงบทบาทของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และบทลงโทษ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ เข้าใจบทบัญญัติของกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ อันจะมีส่วนช่วยในการป้องปราม และป้องกันยาเสพติดสำหรับประชาชนและสังคม

ปัญหาการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ อัน ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน คือ กรุงเทพมหานคร” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานคร” โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีปัญหาการวิจัย คือ กรุงเทพมหานครบริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมตลอดทั้งกรุงเทพมหานครยังไม่มีตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามกรอบแนวคิด หรือตามกรอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากปัญหาการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า กรุงเทพมหานครยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4 ด้าน ดังนี้ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ เช่น กรุงเทพมหานครใช้งบประมาณและบุคลากรไม่เหมาะสม หรือไม่มากเพียงพอสำหรับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล เช่น กรุงเทพมหานครเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดโดยไม่ได้คำนึงถึงความต้องการ และความพึงพอใจของประชาชน หรือไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมาก

เท่าที่ควร (3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน เช่น กรุงเทพมหานครขาดการเตรียมการ หรือ การวางแผนสำหรับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดอย่างเป็นระบบ และ (4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้าน ความรู้คู่คุณธรรม เช่น กรุงเทพมหานครเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด โดยให้ข้อมูลข่าวสารควบคู่ไปกับการ เสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี หรือความรับผิดชอบต่อสังคมในการต่อต้านยาเสพติดให้กับประชาชนไม่มากเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นต้น (ที่มา : จากการสัมภาษณ์ (1) นายกษิต์เดช ชุตินันต์ ตำแหน่ง สมาชิกสภาเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2555 ระหว่างเวลา 09.00 น. ถึง 10.00 น. ณ สภาเขต กรุงเทพมหานคร และ (2) พ.ต.ท. สมบูรณ์ ศรีมงคล ตำแหน่ง รองผู้บังคับการฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการ อำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2555 ระหว่างเวลา 09.00 น. ถึง 10.30 น. ณ กองบังคับการตำรวจนครบาล 2)

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

กรุงเทพมหานครเป็น 1 ใน 36 จังหวัดซึ่งเป็นทั้งแหล่งพักพิงและแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด โดย ผู้ค้ายาเสพติดนิยมลักลอบลำเลียงยาเสพติดมาพักไว้ตามบ้านเช่าในที่ต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อรอจำหน่ายให้กับผู้ค้า รายกลางจากกรุงเทพมหานครหรือในที่อื่น ๆ และบางส่วนมีการนำแพร่ระบาดในจังหวัดอื่น เช่น นนทบุรี (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2555), “สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดประเทศไทย (เมษายน-มิถุนายน 2555)” (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) เมื่อเป็นเช่นนี้ กรุงเทพมหานครจึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เช่น (1) มีการดำเนินงาน โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (To Be Number One) ใน กรุงเทพมหานคร (2) ได้ตั้งเป้าหมายสถานประกอบการปลอดภัยไร้ยาเสพติดต้นแบบ 1 เขต 1 สถานประกอบการ ซึ่งจะดำเนินการให้ครบ 50 เขต และในปี พ.ศ. 2558 จะขยายผลต่อเนื่อง ให้มีสถานประกอบการปลอดภัยไร้ ยาเสพติด เพิ่มขึ้นอีกเขตละ 5 แห่ง ทั้งนี้ ข้อมูลจากระบบการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีพนักงานในสถานประกอบการเข้ารับการบำบัดรักษา ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 2,452 คน และปี พ.ศ. 2556 จำนวน 2,592 คน อีกทั้ง (3) มีโครงการโรงเรียนปลอดภัย ไร้ยาเสพติด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบาย “มหานครแห่งความ ปลอดภัย” ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่เห็นความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เหล่านี้เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานดังกล่าว ยังไม่ครอบคลุมการ เผยแพร่กฎหมายยาเสพติดอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

กล่าวได้ว่า การเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดให้กับประชาชน ซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับยาและสารเสพติดและกฎหมายยาเสพติดและบทลงโทษ จึงเป็นสิ่ง สำคัญและจำเป็นยิ่ง โดยเป็นวิธีการที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยป้องกันมิให้ประชาชนตกเป็นทาสยาเสพติด เนื่องจากชนิดยาและสารเสพติด ตลอดจนสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงไปตาม สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การให้ความรู้เกี่ยวกับยาและสารเสพติด รวมตลอดทั้งความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายยาเสพติดจึงไม่ควรหยุดนิ่ง (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2553),

“ความรู้และแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด” (พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด)

ที่สำคัญคือ หากปัญหาการวิจัยดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น คือ กรุงเทพมหานครบริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งกรุงเทพมหานครยังไม่มีตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยังไม่ได้รับการแก้ไข ย่อมทำให้เกิดผลเสีย ความเสียหาย และความเดือดร้อนต่อ (1) หน่วยงาน (2) บุคลากรของหน่วยงาน รวมทั้ง (3) ประชาชนและสังคม ดังนี้

1. ต่อหน่วยงาน คือ กรุงเทพมหานคร ย่อมทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่สูง ไม่ได้มาตรฐาน ไม่เป็นสากล และไม่ได้รับการยอมรับมากเท่าที่ควร

2. ต่อบุคลากรของหน่วยงาน คือ บุคลากรของกรุงเทพมหานครย่อมขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยบุคลากรมีแนวโน้มไม่ได้รับความเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน รวมไปถึงการที่ประชาชนไม่เลื่อมใสศรัทธาการบริหารจัดการหรือการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของบุคลากรของกรุงเทพมหานครด้วย

3. ต่อประชาชนและสังคม คือ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายยาเสพติดที่ถูกต้อง และทันสมัย เมื่อประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจย่อมมีแนวโน้มนำไปสู่การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น และคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่สูงขึ้น อันส่งผลเสียต่อสังคมและประเทศชาติในสายตาของประชาชนในชาติและต่างชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ศึกษาแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. เสนอข้อเสนอนะที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาแนวโน้มการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบและแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษานำเรื่องการบริหารจัดการ การเปรียบเทียบ และแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานคร

ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำเสนอวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่จัดแบ่งเป็น 5 หัวข้อ โดยจัดแบ่งหัวข้อตามชื่อเรื่องงานวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ

โดแนลด์ พี. วอร์วิก และแซมมวล ออสเซอร์สัน (Donald P. Warwick and Samuel Osherson) (1973, p. 4) “Comparative research methods” (New Jersey: Prentice-Hall) กล่าวว่า การเปรียบเทียบหมายถึง การนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งมาหาความเหมือน ความคล้ายคลึง และ/หรือ ความแตกต่างกัน ที่สำคัญก็คือ สิ่งที่จะนำมาเปรียบเทียบกันได้นั้น อย่างน้อยที่สุดจะต้องเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันอยู่บ้าง (fundamental similarity) เช่น กระบวนการ โครงสร้าง พฤติกรรม และหน่วยงาน

ศูนย์ฝึกอบรมไอเอฟดี สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา (2550, หน้า 4) “เอกสารฝึกอบรมหลักสูตรเรื่อง การบริหารงานด้วยการคิด 10 มิติ วันที่ 9 มีนาคม 2550 (กรุงเทพมหานคร : โรงแรมโพธิ์วิงส์) ได้ให้ความหมายของการคิดเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Thinking) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงความเหมือน และ/หรือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ รวมทั้งความสามารถในการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตอบสนองเป้าหมายที่ต้องการ

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่า การเปรียบเทียบ ของโดแนลด์ พี. วอร์วิก และแซมมวล ออสเซอร์สัน ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของคำว่า การเปรียบเทียบ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เนื่องจากเป็นการให้ความหมายที่ครอบคลุม กระชับ และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย และหัวข้องานวิจัยครั้งนี้ โดยหมายถึง การพิจารณาเทียบเคียงให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและต่างกันของการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวโน้ม

มิเชล ซี. ทอมเซต (Michael C. Thomsett) (2015, pp. 1-5) “A Technical Approach To Trend Analysis: Practical Trade Timing for Enhanced Profits” New Jersey: Pearson Education. อธิบายคำว่า แนวโน้ม (trend) หมายถึง ลักษณะหรืออาการของกิจกรรมที่กำลังจะเปลี่ยนไปในทิศทางหนึ่ง และจะคงอยู่ต่อไปจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอีก

ผู้ศึกษาได้นำความหมายของมิเชล ซี. ทอมเซต มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของแนวโน้ม โดยหมายถึง ทางหรือแนวทางที่กำลังจะไปหรือเป็นไปในช่วงเวลานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวโน้มหรือแนวทางที่กำลังจะเป็นไปสำหรับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, หน้า 21-22), “องค์การและการบริหาร” (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช) กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการไว้ 3 ด้าน คือ (1) ด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์กร (2) ด้านของภารกิจหรือสิ่งที่

ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และ (3) ด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

วิช วิรัชนิภาวรรณ (2552, หน้า 7), “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์และการพัฒนา” (กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช) ให้ความหมายของการบริหารจัดการไว้ 3 ประการ คือ (1) เป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารจัดการภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ (2) มีกระบวนการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญอย่างน้อย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ (3) มีจุดหมายปลายทาง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการซึ่งนำไปสู่การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคง

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ มาปรับใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดความหมายของการบริหารจัดการที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเป็นความหมายที่ชัดเจน และครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการในลักษณะที่ประกอบด้วยหลายตัวชี้วัด หรือหลายด้าน โดยหมายถึง “การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4 ด้าน”

4. แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด และการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2555), “เอกสารเผยแพร่การป้องกันยาเสพติด” (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) ได้นำความหมายของยาเสพติดของ 2 หน่วยงาน ไว้ดังนี้ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น ส่วนสหประชาชาติ ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ที่มีผลต่อจิตใจและระบบประสาท

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2545, หน้า 10-20), “เรียนรู้เรื่องยาเสพติด ชีวิตปลอดภัย” (พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร : ส่วนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) ได้เผยแพร่กฎหมายยาเสพติด รวมทั้งแสดงอัตราโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ไว้ด้วย ซึ่งจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับการกระทำผิดที่พบสรุปไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ประกอบด้วยกรกระทำผิด และบทลงโทษ จำแนกตามประเภทของยาเสพติดให้โทษ

ประเภทของยาเสพติดให้โทษ	การกระทำผิด	บทลงโทษ
ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 (เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี ฯลฯ)	ผลิต นำเข้า หรือ ส่งออก	บทลงโทษสูงสุดคือประหารชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่ 4 ปี - ตลอดชีวิต หรือปรับตั้งแต่ 80,000 บาท - 5,000,000บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	บทลงโทษสูงสุดคือประหารชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ 4 ปี - จำคุกตลอดชีวิต และ/หรือ ปรับตั้งแต่ 80,000 บาท - 5,000,000 บาท
	เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1	จำคุกตั้งแต่ 6 เดือน - 3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท - 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยา	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี - 5 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือข่มขู่ใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายครอบครอง เพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ	โทษเป็น 2 เท่าของโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น
ยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 (เช่น มอร์ฟีน โคเคน โคเคอีน ฯลฯ)	ผลิต นำเข้า หรือส่งออก อย่างผิดกฎหมาย	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี - ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท - 5,000,000 บาท
	จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอย่างผิดกฎหมาย	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี - ตลอดชีวิต และ/หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 5,000,000 บาท
	เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 2	จำคุกตั้งแต่ 6 เดือน - 3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท - 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอันใดให้ผู้อื่นเสพยา	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี - 10 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท - 1,000,000 บาท
	ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยา	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี - 5 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ยาเสพติดให้โทษใน ประเภท 3 (เช่น ยา แก้ไอผสม โคเคอิน)	ผลิต นำเข้า หรือ ส่งออก อย่างผิด กฎหมาย	จำคุกไม่เกิน 20 ปี และ/หรือ ปรับไม่เกิน 2,000,000 บาท
	จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย อย่างผิดกฎหมาย	จำคุกไม่เกิน 5 ปี และ/หรือ ปรับไม่เกิน 500,000 บาท
ยาเสพติดให้โทษใน ประเภท 4 (เช่น อา เซติลคลอไรด์ ฯลฯ)	ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่าย อย่างผิดกฎหมาย	มีโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี - 15 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 1,500,000 บาท
	ครอบครอง อย่างผิดกฎหมาย	มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ยาเสพติดให้โทษใน ประเภท 5 (เช่น กัญชา กระท่อม ฯลฯ)	ผลิต นำเข้า หรือส่งออก อย่างผิด กฎหมาย	จำคุกไม่เกิน 15 ปี และปรับไม่เกิน 1,500,000 บาท
	จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายอย่างผิด กฎหมาย	จำคุกไม่เกิน 15 ปี หรือปรับไม่เกิน 1,500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 5	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยา	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ศึกษาได้นำความหมายขององค์การอนามัยโลก มาปรับใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดความหมายของยาเสพติด ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยหมายถึง “สิ่งที่ไม่ดีเข้าไปแล้วจะเกิดความเดือดร้อนทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพยาได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น” เนื่องจากเป็นความหมายที่ชัดเจน และครอบคลุมสาระสำคัญของการยาเสพติด สำหรับความหมายของ การเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด หมายถึง “การบริหารจัดการ หรือการปฏิบัติงานเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งรวมทั้งการแสดงอัตราโทษตามกฎหมายไว้ด้วย”

5. แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)

สมพร เทพสิทธิ์ (2548, หน้า 13-14), “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ” (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร) ได้อธิบายถึง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาของประเทศ โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาของประเทศ โดยมีแนวทางดังนี้ (1) ทางสายกลาง (2) ความสมดุลและความยั่งยืน (3) ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล (4) ภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก และ (5) การเสริมสร้างคุณภาพคน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550, หน้า 63-68) “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” (กรุงเทพมหานคร: โฟรเพช) ได้ให้ความหมายของหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตาม

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไว้ 8 ประการ/ด้าน ได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2550, หน้า 4-5), “เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร” (พิมพ์ครั้งที่ 3, ปทุมธานี : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ได้นิยามความพอเพียงว่า จะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กัน ดังนี้ (1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ (3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล สำหรับเงื่อนไขการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2551, หน้า 32-32) ในการวิจัย เรื่อง “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความยั่งยืนของเศรษฐกิจและความสงบสุขของสังคมไทย” (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช) ได้สรุปความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชีวิตแนวทางดำรงชีวิต และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการมีภูมิคุ้มกันในตัวดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน ในขณะที่เดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจทุกระดับ ให้มีความสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ดังกล่าวมาปรับใช้ เนื่องจากครอบคลุมสาระสำคัญ โดยนำมากำหนดเป็นกลุ่มตัวชี้วัดของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4 ด้าน เพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ด้าน (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน และ (4) ความรู้คู่คุณธรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย (research design) ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบ (pre-test หรือ try out) เพื่อ (1) หาค่าความเที่ยงตรง (validity) ของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยเป็นการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC ที่ระดับ 0.93 รวมทั้งได้ผ่านการทดสอบเพื่อ (2) หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบจากแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าครอนบาค (Cronbach) หรือค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.91

ประชากร คือ ประชาชนเป้าหมายที่ทำการศึกษาทั้งหมดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ประกอบด้วย สำนักงานเขต 50 เขต จำนวน 5,673,560 คน (ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555) แต่เลือกสำนักงานเขตมา 4 เขตซึ่งอยู่เหนือ (2 เขต) และใต้ (2 เขต) ค่าเฉลี่ยประชากรของทั้ง 50 เขต ทั้ง 4 เขต ได้แก่ (1) เขตบางกอกน้อย จำนวน 117,503 คน (2) เขตสวนหลวง จำนวน 116,688 คน (3) เขตวังทองหลาง จำนวน 113,725 คน และ (4) เขตหลักสี่ จำนวน 109,049 คน รวมประชากรทั้ง 4 เขต ($117,503 + 116,688 + 113,725 + 109,049 =$) 456,965 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ทำการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในพื้นที่สำนักงานเขต 4 เขตของ กรุงเทพมหานครดังกล่าว จำนวน 1,112 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (1973) "Statistics: An Introductory Analysis" (3rd ed., New York: Harper and Row) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97.0% หรือที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.03 จำนวน 1,112 คนดังกล่าวนี้ นำมาคำนวณเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสำนักงานเขต ได้ดังนี้ (1) สำนักงานเขตบางกอกน้อย จำนวน 286 คน (2) สำนักงานเขตสวนหลวง จำนวน 284 คน (3) สำนักงานเขตวังทองหลาง จำนวน 277 คน และ (4) สำนักงานเขตหลักสี่ จำนวน 265 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในสำนักงานเขต 4 เขต ($286 + 284 + 277 + 265 =$) 1,112 คน

เหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกประชาชนเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพราะเป็นผู้รับบริการที่ได้รับผลจากการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาไม่เลือกข้าราชการ หรือบุคลากรของกรุงเทพมหานคร เพราะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีแนวโน้มที่จะมีอคติ

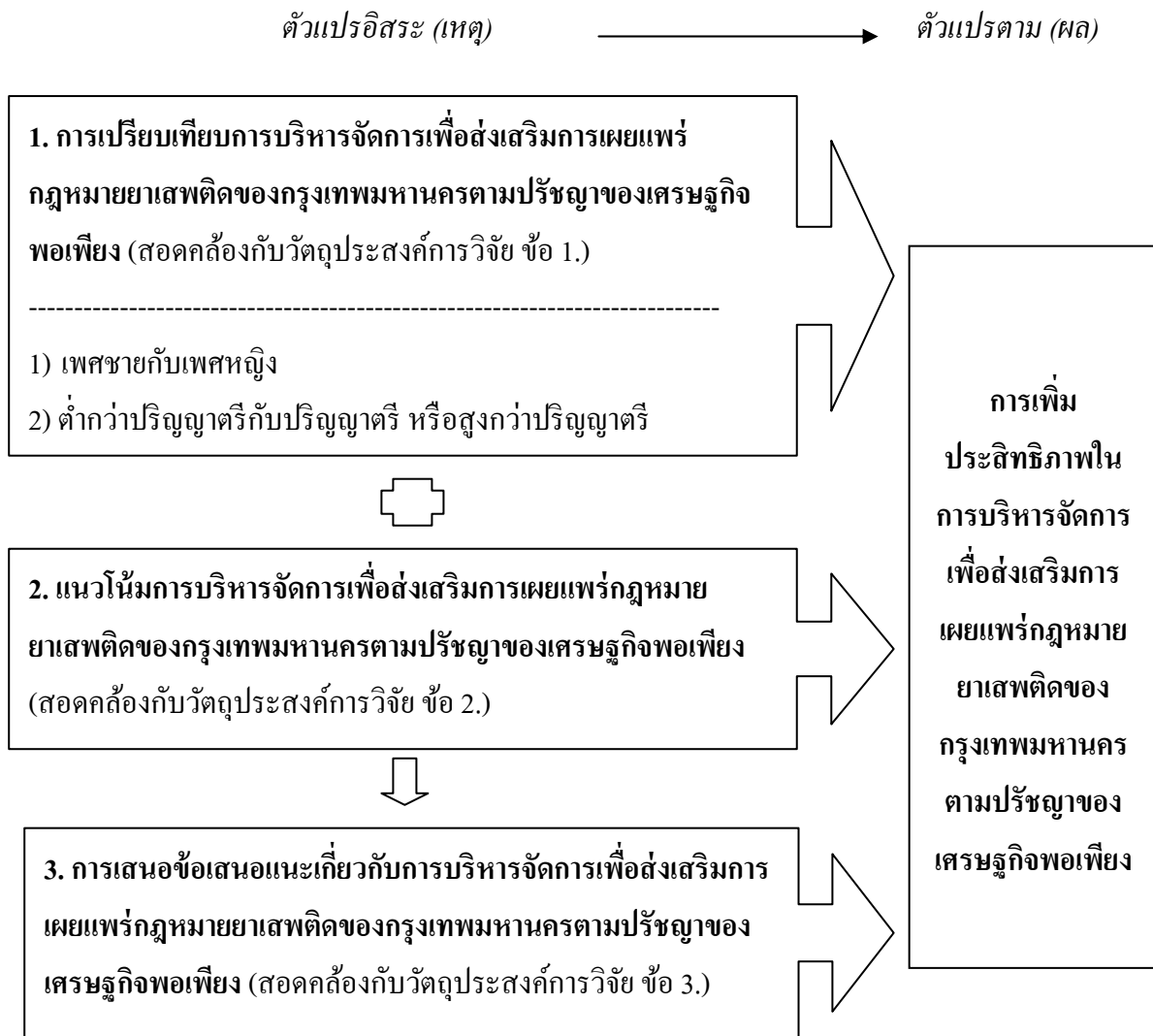
ในส่วนของผู้ศึกษาเลือกศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพราะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นศูนย์กลางของการบริหารจัดการ การเมือง การปกครอง การเงิน การคมนาคมขนส่ง การศึกษา และการสื่อสาร เป็นต้น รวมทั้งเป็นมหานครที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศ อีกทั้งยังเป็นแหล่งพักพิงและแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ ดังนี้ (1) สำนักงานเขตบางกอกน้อย จำนวน 230 คน (2) สำนักงานเขตสวนหลวง จำนวน 219 คน (3) สำนักงานเขตวังทองหลาง จำนวน 214 คน และ (4) สำนักงานเขตหลักสี่ จำนวน 231 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่นำไปใช้ในการคำนวณ 894 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,112 คน)

การประมวลผล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้ศึกษาได้นำมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ จากนั้น จึงนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางวิเคราะห์ (contingency analysis) ประกอบคำบรรยาย หรือการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

กรอบแนวคิด และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) โดยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนึ่ง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายอาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.)” และ สอง “แนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายอาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)” และ สาม “การเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายอาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)”

สำหรับกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม ได้แก่ “การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายอาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ของการศึกษารั้งนี้

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) อันเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตาม (1) เพศ ได้แก่ เพศชายกับเพศหญิง และ (2) ระดับการศึกษา ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่า เมื่อจำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกัน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่สำนักงานเขต 4 เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตสวนหลวง เขตวังทองหลาง และเขตหลักสี่ ของกรุงเทพมหานคร ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงมีความเห็น

ว่า ไม่แตกต่างกันดังกล่าว ผู้ศึกษามีความเห็นว่ เนื่องจากทุกวันนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสได้รับการศึกษา มีอิสระทางความคิดและการแสดงความคิดเห็น มีมุมมอง ได้รับข้อมูลข่าวสาร เข้าถึงสื่อต่าง ๆ ตลอดจนทั้งได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันดังกล่าว และทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อจำแนกตามเพศ มีแนวโน้มที่จะมีมุมมอง หรือมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่สำนักงานเขต 4 เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตสวนหลวง เขตวังทองหลาง และเขตหลักสี่ ของกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่ แตกต่างกันดังกล่าว ผู้ศึกษามีความเห็นว่ เนื่องจากระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้รับบริการหรือประชาชนย่อมส่งผลต่อความคาดหวังต่อการรับบริการ หรือการให้ความสำคัญกับการรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งในที่นี้หมายถึง กรุงเทพมหานคร และ/หรือ บุคลากรของกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันตามไปด้วย ตัวอย่างเช่น ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูง ย่อมมีแนวโน้มที่มุ่งหวังหรือคาดหวังว่ จะได้รับการจากกรุงเทพมหานครไปในทิศทางที่แตกต่างกันจะประชาชนที่มีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นแตกต่างกันดังกล่าว แลทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มที่จะมีมุมมอง หรือมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (การอภิปรายผล และการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น หากต้องการทราบรายละเอียด ควรทำการศึกษาต่อไป)

2. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) ปรากฏว่ “กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่สำนักงานเขต 4 เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตสวนหลวง เขตวังทองหลาง และเขตหลักสี่ ของกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อยดังกล่าว ผู้ศึกษามีความเห็นว่ ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำถามที่ว่ (1) ในภาพรวม ในปัจจุบันประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มีแนวโน้มสูงกว่าในอดีต และ (2) ในภาพรวม ในอนาคตประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวโน้มสูงกว่าในปัจจุบัน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังนิยมชมชอบ สนับสนุน และเห็นด้วยกับการที่กรุงเทพมหานครนำแนวคิด หรือปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด เหล่านี้เป็นต้น ก็ตาม แต่ในเวลาเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างก็ยังลังเลใจ ไม่แน่ใจ หรือยังไม่มั่นใจมากกว่า กรุงเทพมหานครบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่ตนเองได้คาดหวังและแสดงความคิดเห็นหรือไม่ กอปรกับกรุงเทพมหานครยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการบางประการ เป็นต้นว่า กรุงเทพมหานครใช้งบประมาณและบุคลากรอย่างไม่เหมาะสม หรือไม่มากเพียงพอสำหรับการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อยดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อไปนี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ และยังสอดคล้องกับการอภิปรายผลข้างต้นด้วย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า แตกต่างกัน เช่นนี้ ทำให้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 กรุงเทพมหานครควรนำผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้ไปปรับใช้ในการส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้นว่า การเผยแพร่หรือให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดกับประชาชนควรดำเนินการต่อไปได้โดยไม่จำเป็นต้องเน้นเพศใดเป็นพิเศษ เนื่องจากทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะรับและเข้าใจข้อมูลข่าวสารได้อย่างไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายควรคำนึงถึงระดับการศึกษาของประชาชนด้วย เนื่องจาก ระดับการศึกษาของประชาชนมีแนวโน้มที่จะรับและเข้าใจข้อมูลข่าวสารได้แตกต่างกัน

1.2 เพื่อสนับสนุนการศึกษาต่อ ยอดต่อไป กรุงเทพมหานครควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกประเภทของกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายมากขึ้น เช่น รายได้ และอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลการเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จากนั้น จึงนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จำแนกตามประเภทกลุ่มตัวอย่างได้อย่างตรงประเด็นและเหมาะสมเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวโน้มการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมาย ยาเสพติดของกรุงเทพมหานครตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

2.1 กรุงเทพมหานครและผู้บริหารทุกระดับควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2.2 กรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้น โดยทำการพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับให้เกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเองในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม และควรมีการประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้มากขึ้นน้อยเพียงใด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเองนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อเล็กซ์ มิเชล แซคส์ และ โรเบิร์ต อาร์. แฮ็กคูน (Alan Michael Saks and Robert R. Haccoun) (2012, pp. 5-10) “Managing Performance Through Training and Development” (5th ed., Toronto: Nelson Education, Ltd.) ที่กล่าวถึงการจัดอบรมและกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า การที่หน่วยงานจัดการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรในหน่วยงานเป็นผลให้บุคคลเกิดการปรับปรุงในการปฏิบัติงานของตนเอง

2.3 ผู้บริหารทุกระดับของกรุงเทพมหานครควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่กฎหมายยาเสพติด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีนั้น เทียบเคียงได้กับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2552, หน้า 21-29) “การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด” (กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช) ที่ให้ความสำคัญกับการทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ไว้ว่า “ผู้บริหารของหน่วยงานทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น ไม่สนับสนุนระบบพวกพ้อง หรือระบบอุปถัมภ์ รวมทั้งหน่วยงานต้องส่งเสริมจัดหลักสูตรการฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานหน่วยงานในแต่ละส่วนราชการ เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารจัดการการปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยมอย่างต่อเนื่อง”

บรรณานุกรม

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2551). การวิจัย เรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความยั่งยืนของเศรษฐกิจและความสงบสุขของสังคมไทย. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ธงชัย สันติวงษ์ (2543). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550). การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง.

กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพช.

..... (2552). การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด.

กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช.

..... (2552). แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์และการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร :
 โฟร์เพช.

ศูนย์ฝึกอบรมไอเอฟดี สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา (2550). เอกสารฝึกอบรมหลักสูตร เรื่อง
 การบริหารงานด้วยการคิด 10 มิติ วันที่ 9 มีนาคม 2550 กรุงเทพมหานคร โรงแรมโฟร์วิงส์.

สมพร เทพสิทธิ์ (2548). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2552). รวมกฎหมายยาเสพติด พร้อมด้วย
 กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง. พิมพ์ครั้งที่ 11, กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

..... (2553). ความรู้และแนวทางป้องกันและแก้ไข
 ปัญหายาเสพติด. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
 ยาเสพติด.

..... (2545). เรียนรู้เรื่องยาเสพติด ชีวิตปลอดภัย.
 พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร : ส่วนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหายาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

..... (2555). สถานการณ์ปัญหายาเสพติดประเท
 ไทย (เมษายน-มิถุนายน 2555). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามยาเสพติด.

..... (2555). เอกสารเผยแพร่การป้องกันยาเสพติด.
 กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
 ยาเสพติด.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และ
 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2550). เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 3,
 ปทุมธานี : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Saks, Alan Michael and Haccoun, Robert R. (2012). Managing Performance Through Training and
 Development. 5th ed., Toronto: Nelson Education, Ltd .

Thomsett, Michael C. (2015). A Technical Approach To Trend Analysis: Practical Trade Timing for
 Enhanced Profits. New Jersey: New Jersey: Pearson Education.

Warwick, Donald P. and Osherson, Samuel. (1973). Comparative research methods. New Jersey:
 Prentice-Hall.

Yamane, Taro (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed., New York: Harper and Row.